

DOMOVNÍK

č. 5 – KVĚTEN 2010

- Dále čtete:**
- Odpoledne plně radostí a štěstí (str. 3)
 - Interview s Marií Turkovou (str. 4)
 - 20 let služby Opavě (str. 5)

CITÁT MĚSÍCE: „Není nic těžšího, než vyjádřit významnou myšlenku tak, aby jí každý rozuměl.“

Arthur SCHOPENHAUER, německý filozof

Naše Občanská poradna pomáhá zoufalým lidem v dluhové pasti

Je dubnový pátek něco po deváté a v jídelně opavského Azylového domu Samaritán se scházejí lidé, kteří se zde obvykle zastaví každý den. Někteří se přijdou osprchovat, něco si přeprat, nalít si do pet lahve bezbarvý čaj, sníst krajíc chleba nebo jen poklábosí o bíděném životě. Většina z nich jsou bezdomovci, přesto jsou po ránu všichni vymydlení a čistě oblečení.

Když se dovědí, že bude přednáška o problematice zadlužování, neodcházejí. Bez výjimky každý z nich se již ocitl v dluhové pasti a dosud v ní vězí. „Uvidíme, co nam povi, to je jasné, že mam dluhy,“ říká jeden z účastníků, rozpačitě krčí rameny a dodává: „Potřeboval bych nějaku tu radu, vzali nam byt a co vydělam to mi seberou na splatky. Družka s malým je u svoji mamy a mně tam nechcou, tak občas spim tu v azylaku nebo u kamarada, ale do práce chodim.“ Přednášku pořádá Občanská poradna Charity Opava. Záludnosti a důsledky nepromyšleného půjčování peněz vysvětluje pracovnice poradny Lucie Vehovská. Po úspěšném Dni otevřených dveří Sekce sociální pomoci přišlo pozvání pěti institucí, které projevíly

zájem o přednášku na téma dluhové pasti pro své klienty a zaměstnance. Přitom v minulých letech Dny otevřených dveří nijak netáhly. „Po konzultaci s mediálním poradcem Charity Opava Ivo Mludkem jsme došli k závěru, že je třeba pojmut tuto akci úplně jinak. Rozhodli jsme se zahájit ji přednáškami na aktuální témata, mezi něž dluhová problematika bez debat patří. Zájem byl mimořádný, a to, že jsem dnes tady, je výsledkem dobře zvolené strategie,“ uvedla Lucie Vehovská, která tak v dubnu vyrazila do terénu celkem třikrát. Kromě Samaritánu navštívila také Azylový dům pro matky s dětmi a opavskou Věznici, s níž se jedná i o dalších termínech. V květnu pak bude přednášet rovněž v psychiatrické léčebně. Riziko snadného

zadlužení hrozí i zdejšími pacientům. Občanská poradna Charity Opava dělá opravdu potřebnou věc. Vždyť proti předlužování se už snaží bojovat i samotná města. Velkou kampaň například zahájila Praha. Polepené lavičky a billboardy upozorňují, jak snadno lze padnout do pasti. V Ostravě a v Jihlavě zase podporují dotacemi různé občanské poradny, kam mohou zadlužení lidé přijít zdarma pro radu.

Také Lucie Vehovská nabádá lidi, aby se přišli do Občanské poradny bezplatně poradit, kdykoli mají podepsat nějakou smlouvu, kdykoli mají nějaký problém. „Naše poradna sice není právní poradna a tam, kde je potřeba právníka, jej nenahradíme, ale ve většině případů dokážeme předejít velkým problémům,“ připomíná Vehovská. Přednáška v azylovém domě se

setkala s živým zájmem, takže nakonec trvala o hodinu déle, než bylo v plánu. Nejvíce se lidé ptali na exekuce a oddlužení, neboli osobní bankrot. Mnozí hned žádali o možnost naši Občanskou poradnu navštívit, aby své problémy mohli konečně začít řešit.

„Škoda, že jsem tyhle věci nevěděl předtím, než jsem si poprvé půjčil, určitě bych tu dnes neseděl,“ povzdychl si při odchodu muž, který se představil jako Olda. „Aby se lidé do podobných situací vůbec nedostávali, je důležité zaměřit se na prevenci, a to především mezi mladými,“ podotýká na závěr Lucie Vehovská, která o dluhové problematice přednášela i studentům na Střední škole poštovních a logistických služeb, kde se rovněž setkala s velkým ohlasem.

••• Slovo ředitele

Slovo mužům

Své dnešní řádky adresuji mužům. Aniž bych chtěl moralizovat, rád bych k nim vyslal malé poselství.

V květnu oslavíme Den matek. Všichni jsme něčtí synové a tento den je dobrou příležitostí dát svým mamkám a babičkám najevo, jak je milujeme a jak si jich vážíme. Dárkem, kytičkou, objetím, slovy... Vzpomínám si na svůj první dárek, který jsem mamince vyrobil sám. Ve druhé třídě jsme dělali výkres, už ani nevím, zda k MDŽ nebo ke Dni matek. Nakreslil jsem kytku, která byla obarvená pastelínou. Mamka pak měla viset můj obrázek v kuchyni nad ledničkou snad třicet let. Věděl jsem, že pro ni byl důležitý a to zase bylo důležité pro mně. Ztratil se až během povodní...já ho tam ale vidím pořád.

Naši pozornost si však zaslouží všechny ženy, ať už jsou matkami nebo ne. Já se před mateřstvím skláním ve velké úctě, ale stejně tak se skláním před ženstvím jako takovým. Ostatně, v každé ženě je ukryta potenciální matka, v každé z nich je to hluboce zakódováno. I v té malé holčičce, která si ještě bezstarostně hraje s panenkou a kočárkem, i v ženě, která nikdy vlastní dítě neměla. Znáám jednu paní učitelku. Dnes už je v důchodu, nemá děti, ale přesto je takovou typickou maminkou, příkladem otevřené náruče. Co tím chci říci? Úctu bychom měli projevovat ženám bez rozdílu, a těm svým doma pak častěji říkat ta tři slůvka „mam tě rád“. Máme na to 365 dní v roce. Tak nebudme skoupí na hezké slovo. Budme pozorní a slušní k ženám, a to nejen tehdy, když nás k tomu vybízí kalendář. A veďme k tomu od malička i své syny!

Jan HANUŠ, ředitel

+ KVĚTEN

Česká televize v Charitě

V pondělí 26. dubna v Charitě natáčela Česká televize. V reportáži, která byla ještě téhož dne odvysílána v „Událostech z regionu“ vystoupili Petra Thiemlová, Zdislava Sovadinová, Dušan Gibes a klienti Radosti a Charitní pečovatelské služby. Reportáž naleznete na www.ceskatelevize.cz/ivysilani/. Podle data vyhledáte v programu název pořadu a kliknete. Buďte trpěliví, reportáž je až někde uprostřed „Událostí“.

- KVĚTEN

Technická dílna v nesnázích

OZO Ostrava nejméně dva roky nebude odebrat skla z televizních obrazovek, které použít jako drenáž na skládky. Způsobí nám to problémy s plněním zákonných povinností o využití odpadu. Nyní se hledá řešení. Je však v nedohlednu. K tématu se brzy vrátíme.

STALO SE

• Dary pro nevidomé

Nový software pro nevidomé JAWS si díky dotaci Severomoravské plynárenské a.s. Ostrava, která poskytla finanční dar ve výši 60 tisíc korun, mohli pořídit v Domě sv. Cyrila a Metoděje ve Vlastovičkách. Jak redakci sdělil sociální asistent a fundraiser Václav Burda, jedná se o odečítač z obrazovky, který je nezbytným pomocníkem ve výuce nevidomých: „Práce s internetem a ovládání různých programů teď bude daleko příjemnější.“ Dům pro zrakově postižené pak byl obdarován také libereckou Nadačí Syner, a to desíti tisíci korunami. „Zakoupili jsme za ně potřeby pro výuku vaření, jako například ruční slehač, formy na pečení, podnosy, minutníky a další věci. Část jsme pak použili na nákup rohože do bazény, záchranné kruhy a gymnastické balony,“ informovala nás vedoucí domu Eva Kubesová. Děkujeme a Pán Bůh zaplat!

• Seminář pro vedoucí

V Charitě Opava proběhl celodenní seminář pro manažery a vedoucí středisek, během kterého byly představeny změny v systémové dokumentaci ISO, platné k 1. dubnu letošního roku.

• Máte doma seniora?

Ve středu 21. dubna se uskutečnilo úvodní setkání v rámci projektu „Máte doma seniora?“, který pro rodinné pečovatele připravil Denní stacionář pro seniory. Příští akce bude zaměřena na Alzheimerovu chorobu.

• Plné stacionáře

Na přijetí do Mraveněčku čeká pět klientů a v poradníku do Denního stacionáře pro seniory je zapsáno 10 čekatelů, kterým zatím nemůžeme vyhovět.

KALENDÁRIUM

* **25. května 1992** Charitu navštívila delegace zaměstnanců francouzské Charity.

* **V květnu 2002** zahájila svou činnost Chráněná technická dílna ve Velkých Hošticích.

* **19. května 2005** se v Domě sv. Cyrila a Metoděje uskutečnila kněžská konference.

* **V květnu 2008** se Charita zapojila do sbírky *Brýle pro Afriku*.

* **10. května 2009** se konal Den Matek, který připravil Denní stacionář pro seniory ve spolupráci s Neškolou.

„Přivezu k vám Simonu Stašovou“ Komise MSK si prohlédla Charitu

Výjezdní zasedání Komise pro občany se zdravotním postižením Rady Moravskoslezského kraje se v dubnu uskutečnilo v Charitě Opava. Jak uvedl ředitel Jan Hanuš, který je rovněž členem této komise, nosným tématem bylo zaměstnávání v kontextu chráněné dílny versus sociálně terapeutická dílna.

V tomto směru je Charita Opava ideálním místem, jak se s touto tematikou komplexně seznámit, jak proniknout do rozdílů mezi chráněným zaměstnáváním a sociální službou. Naše střediska nabízejí obojí. Delegace v čele s předsedou Miroslavem Polakem si nejprve prohlédla Chráněnou technickou dílnu ve Velkých Hošticích, poté následoval přesun do Chráněné dílny ve

Vlastovičkách. Odtud jeli do Jaktáře, kde pak hosté absolvovali exkurzi Chráněných dílen sv. Josefa a zavítali také mezi klienty Radosti. „Hned od počátku bylo jasné, že zájem členů komise je nelicenci. Všimli si nejen pracovišť, jejich vybavenosti a zájemí, ale i zaměstnanců a jejich práce, lišky si pohovořili s dělníky, chválili je,“ řekl ředitel Jan Hanuš. Nechválili jen tak. Ve Vlastovičkách i v Jaktáři

také hodně nakupovali. V šici dílně všechny zaujaly loutky Hasíka, maskota hasičů. Bohužel, zrovna tento zelený dráček není k máni. Šije se v rámci speciální zakázky výhradně pro hasičský záchranný sbor. Snad nejvíce litoval bolatický starosta Herbert Pavera. Další členka komise, Eva Pastušková, prezidentka občanského sdružení KIWANIS, naopak mohla být spokojena. Ve Vlastovičkách si koupila krásnou mísu od nevidomé keramičky Ivety Dunkové, v Jaktáři jí padl do oka nádherný stíhlý anděl, jehož autorem je Štefan Gúber. „Mám velkou radost, kromě zážitků si odvážím jedinečné originály. Naše sdružení se stará o nemocné a opuštěné děti a spolupracujeme přítom s herečkou Simonou Stašovou. Až zase přijede, vezmu ji sem na nákup,“ slíbila sympatická prezidentka na závěr.

Výjezdní zasedání pak pokračovalo schůzí, které se zúčastnila rovněž zástupkyně opavského Úřadu práce Věra Nešutová. Jak už jsme předdeslali, jednalo se především o zaměstnávání handicapovaných, ale došlo i na čerstvé zážitky, o které se hosté dělili navzájem. Jak se většina z nich vyjádřila, z Charity Opava si odváželi opravdu silné dojmy. „Nasadili jste vysokou latku,“ prohlásil na závěr předseda komise Miroslav Polak.

Ostroj obdaroval děti v Mraveněčku

Většina z nich na první pohled nevypadá nikterak zajímavě, ale s jejich pomocí se toho lze hodně naučit. Montessori pomůcky slouží zdravým a také postiženým dětem. Znají je i ve stacionáři pro děti s kombinovanými vadami Mraveněček.

Děti si při činnosti s těmito pomůckami rozvíjejí jemnou i hrubou motoriku a také myšlení. Nyní k tomu budou mít mnohem více možností. Akciová společnost Ostroj Opava totiž Mraveněčku poskytla velkorýsý dar – Montessori pomůcky, jejichž hodnota přesahuje dvacet tisíc korun. Jsou mezi nimi rámy na učení technik různých zapínání a rozeptání, konstrukční trojúhelníky, které lze využít v matematice a při

výtvarných činnostech, nebo tlakové válečky s různým odporem. Ty zase pomohou při uvědomování si, kdy a jak velkou sílu má člověk vyvinout. K nácvičku péče o vlastní osobu poslouží kartáče k čištění obuvi a pro zábavu i nové vědomosti překrásné puzzle světadílů.

Jednadacetiletý Marek trpí dětskou mozkovou obrnou. Ukazuje, co umí. Má před sebou Montessori pomůcku, která vypadá jako krabička se zá-

važím. Jsou to však vkládací válce a Marek se s nimi učí rozlišovat tvar a hloubku, a také procvičuje logickou posloupnost. „Vidíš, jak ti to pěkně jde,“ pochválí chlapce vedoucí Mraveněčku Hynek Závorka a vysvětluje, že všechno, co je pro zdravé ale ještě malé dítě už naprosto samozřejmé, se vesměs těžce postižení klienti stacionáře musí dlouho učit a stále si to opakovat. Daniela zase vybírá z krabice barevné trojúhelníky, z nichž lze sestavit všechny základní geometrické tvary. Skládá kruh.

Všechny pomůcky, ať je používají zdravé nebo handicapované děti, obsahují takzvanou chybu, což znamená, že dítě samo pozná, že něco neudělalo správně. Právě to se stalo Danušce. Vrací zpět trojúhelník, a zkouší jiné, až tvary do sebe zapadnou. Daniela nemluví, a tak úsměv na její tváři je jediným výrazem spokojenosti. Také ji šéf Mraveněčku pochválí.

Akciová společnost Ostroj věnovala Mraveněčku také mobilní klimatizaci. „V létě se zde prostory rychle zahřívají, bývá velké horko. Díky klimatizaci se dětem bude lépe dýchat. Jsme za to Ostroji nesmírně vděční,“ nešetří slovy díky Hynek Závorka.

Odpoledne plné radosti a štěstí

Hodně dlouho se klienti sociálně terapeutické dílny Radost připravovali na svůj velký den. V úterý 13. dubna zde slavnostní kolonou zakončili své taneční. Pod vedením tanečního mistra Mirka Spáčila, ověčeného mnoha evropskými úspěchy, se za rok a půl naučili všechny důležité tance.

„Od prvopočátku se mi s nimi pracovalo velmi dobře a jejich bezprostřednost a radost z pohybu jsem vnímal jako dar, kterým mě obdarovávají,“ řekl na adresu klientů Mirek Spáčil a přiznal, že se mu po nich bude stýskat. Za to, jak byli jeho žáci pilní, jim přivezl obrovskou krabici zákusků, na kterých si pak pochutnávali společně. Na kolonu se přišli podívat také rodiče a příbuzní klientů, vybaveni fotoaparáty a kamerami. Mezi nimi byla i paní Františka, maminka

Jirky. „Syn chodí do Radosti denně už osm let. Hodně se tady naučil, je spokojený a domů přichází vždy plný zážitků. Kde by mně napadlo, že Jirka bude někdy vyšívát nebo tkát koberečky, já jsem na ruční práce zrovna nebyla,“ usmívá se a se zalíbením sleduje, jak její syn vytáčí v kole svou partnerku Radku. Jirka je vytoužené dítě, jeho start do života však byl mimořádně dramatický. Narodil se s rozštěpem zad a sotva jej paní Františka „vypiplala“ z nejhrošího, čekala ji

ještě jedna zdrcující rána, se kterou se musela vyrovnat. Dověděla se, že Jirka je mentálně postižený. Štíhlá energická žena začala bojovat. Vedle dvojnásobného přídělu lásky musela vyvinout i dvojnásobné úsilí, aby z jejího křehkého a snadno zranitelného chlapečka vyrostl co nejsamostatnější člověk. Podobný úděl ostatně pojí všechny, kteří tady přišli své děti podpořit a potěšit se jejich úspěchy. Pochopitelně nechyběly ani slzičky dojetí.

V programu vystoupila také klientka Eva Rohovská. Zaspívala písničku Heleny Vondráčkové Červená řeka, se kterou se nedávno zúčastnila místního kola pěvecké soutěže „Začarovaná písnička“. Pro lidi s handicapem ji uspořádala organizace Rotary Club Opava International a Evička ve své kategorii obsadila 2. místo. Postup do dalšího kola měli jistý ti, kteří zvítězili, ale později se Rotary Club rozhodl vyslat dál i zpěvačku z druhého místa, a tak se Eva ke své velké radosti během slavnostní kolony dověděla, že i ona pokračuje v soutěži.

Závěr vydařeného odpoledne plného dojmů a obyčejného lidského štěstí pak pracovnice Radosti vyšperkovaly rautem, který samy připravily.

Nezbývá než dodat, že sociálně terapeutická dílna nezůstala svému názvu nic dlužna. Radost se zračila ve všech tvářích...

Stane se

• Wellness maminkám

Druhá květnová neděle patří všem maminkám. Už tradičně slavíme Den matek. Relaxační centrum Wellnes k této příležitosti připravilo speciální dárkové poukazy v hodnotě 500 korun. Lze je využít podle vlastního výběru. Wellness nabízí třináct procedur a také české doplňky výživy Nutra-Bona, představující ucelený program pro zdraví, krásu, energii a psychickou pohodu. Která žena by něco z toho neocenila? Informace: 553 611 322, 605 444 322.

• Tříkrálové medaile

Už nyní pracuje Chráněná dílna Vlastovičky na zakázce dvou a půl tisíce tříkrálových keramických medailí pro příští Tříkrálovou sbírku. Medaile budou zatím určeny pro Charitu Zlín, Charitu Vsetín a Charitu Veselí nad Moravou.

• Pozvánka na výlet do Branice

Autobusový zájezd po stopách biskupa Josefa Martina Nathana do příhraniční polské Branice pořádá Klub svaté Anežky. Otec Nathan v Branici založil ústav pro mentálně postižené a choromyslné, které léčil prací. Během II. světové války se mu podařilo ochránit před smrtí všechny chovance, což se rovnalo téměř zázraku. V autobuse je ještě několik volných míst. Výlet se uskuteční v úterý 18. května, plánovaný odjezd je v 9,30 hodin od konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie v Opavě a návrat se předpokládá okolo 15. hodiny. Kdokoli bude mít zájem, ať se obrátí na paní Annu Foldynovou: 737 355 999. Záloha ve výši 50,- Kč splatná ihned.

Charita a Opavané pomáhali společně

První vagon byl naplněn už dopoledne během pouhých dvou hodin, další pak ve tři odpoledne. V tu dobu už ale zase přijíždělo jedno auto za druhým a všude samé pytle s oblečením, lůžkovinami, hračkami a knížkami. Lidé přicházeli i pěšky nebo na kole, senioři o berlich nebyli výjimkou.

Zbýval třetí a poslední vagon. I v něm začínalo být těsně. Sběrka šatstva pro Diakonii Broumov, kterou už poněkolkáté pořádala Naděje – středisko krizové pomoci Charity Opava, přilákala během prvního dne na dvě stovky lidí, možná víc. Využili možnost udělat si místo v šatníku. Ale ne-

jen to, Opavané přišli především vykonat dobrý skutek a být solidární s lidmi v nouzi, kterým sbírka pomáhá. Jedněm zajistí práci při třídění, dalším pak pomůže překonat těžkou dobu. Příchozí také hojně přispívali i na dopravu, v průhledné kasičce převládaly stovky a padesáti-

koruny. Nejstarší dávkyní byla sedmaosmdesátiletá Zdeňka Ruprechtová z Kylešovic, která se účastní každé sbírky. O holi přišla pěšky a přinesla několik igelítek. Pomáhá celý život. Kdysi byla činná v Červeném kříži. Jako dobrovolná sestra jezdila s dětmi na tábory a jako zdravotník nechyběla u žádných sportovních akcí. S brašnou na rameni, páskou na rukáve a vždy plná energie, tak na ni vzpomínají pamětníci. Když se blíží tradiční charitní sbírka, sbírá už dopředu mezi vrstevníky, kteří by cestu na nádraží nevládli. Tentokrát jí patnáctiletá praprapravnučka přibalila i své hodinky, aby udělaly někomu radost.

Druhý den byla sbírka ukončena už dopoledne. Lidé ale přijížděli stále a byli zklamaní. „Loni jsme naplnili jen jeden a čtvrt vagonu. Nebyli jsme připraveni na tak velký nával. Nakonec jsme museli požádat České dráhy o čtvrtý vagon a od 14 hodin jsme ve sbírce pokračovali,“ uvedla na závěr vedoucí Naděje Fúsová.

Napsali o nás

• Nový program zaměřený na seniory

Pracovnice Denního stacionáře pro seniory opavské Charity Jana Řehulková a Petra Thiemlová daly dohromady mnohaleté zkušenosti a vytvořily projekt Máte doma seniora? Jeho cílem jsou schůzky rodinných pečovatelů s předáváním zkušeností a Denní stacionář přispěje přednáškovou činností na aktuální témata i odborným poradenstvím.

Opavský a hlučinský deník,
9. dubna 2010

„Kus mého dětství bylo jedno dlouhé ticho,“

vzpomíná Marie Turková, s níž jsme hovořili o problémech neslyšících

Více než polovina všech zaměstnanců Charity Opava má nějaký zdravotní handicap. Stejně tak padesátiletá Marie Turková, která trpí těžkým sluchovým postižením. Na část svého dětství vzpomíná jako na jedno velké dlouhé ticho, do kterého se, jako zárazkem, zvuky zvencí nakonec vrátily, ale jen velmi tichounce. V Charitě pracuje již deset let. Momentálně kompletuje hračky v Chráněných dílnách sv. Josefa a jako jediná se domluví znakováním.

*** Narodila jste se zdravá, jak se stalo, že jste přestala slyšet?**

Já si to už sice nepamatuji, ale do dvou let jsem slyšela a mluvila, asi jako každé dítě v tom věku. Pak jsem dostala zánět mozkových blan a středního ucha. Rodiče měli hospodářství, dost se nadřeli a tak si zprvu ani nevšimli, že přestávám mluvit. Došlo jim to až po delší době, když už bylo na cokoli pozdě. Doktoři řekli, že jsem ohluchla, a že je to už natrvalo.

*** Co následovalo potom?**

Dostala jsem se do speciální školky a poté do základní školy na Sv. Kopečku u Olomouce. Svěho času to byla vůbec nejlepší škola pro neslyšící v tehdejším Československu, srovnatelná s nejlepšími v Evropě. Znamenalo to ale, že už jako pětiletá jsem musela z domu a to bylo zpočátku hodně těžké. Bylo mi smutno po rodičích a po sourozencích. Tehdy jsem si snad nejméně uvědomovala, že se mi stala křivda a nerozuměla jsem proč to potkalo mě, proč bratři a sestra slyší a já ne. Postupně jsem si ale zvykla. Domů jsem jezdila jen jedenkrát za čtrnáct dní a přesto, že jsme se měli navzájem hodně rádi, přišlo období, kdy už se mi domů ani moc nechťelo.

*** Proč?**

Na Sv. Kopečku jsem byla velice spokojená, měla jsem tam plno kamarádek a kamarádů, byli jsme na jedné lodi, měli jsme stejný problém. Tolik let jsme žili společně, rozuměli jsme si. Také učitelky a vychovatelky se nám hodně věnovaly. Bylo tam skvělé hřiště a krásný park, kde jsme si mohli hrát. Já jsem navíc hrála házenou. Naproti tomu, čím déle jsem tam byla, tím opuštenější jsem si připadala, když jsem přijela domů. Třeba o prázdninách. Rodiče stále pracovali, sourozenci měli kamarády, a ty já jsem doma ve Vrbce neměla. Já jsem byla spíše stydlivá a ostatní děti asi nevěděly, jak se ke mně chovat, jak se dorozumět. Co se týče dorozumívání, nastal ještě jeden problém. My jsme se ve

škole učili mluvit, odezírat a znakovat správně česky a doma se mluvilo „prajzkým“ nářečím. Já jsem například znala b r a m b o r y a naši říkali kobzole. Tomu jsem nerozuměla. V tom mi ale hodně pomohli sourozenci. Zvláště starší bratr byl ta-

kový rozumný a trpělivý, takže časem jsem zvládla i to nářečí. Taky mi vysvětlil, že se nemám zač stydět, a že když někam jdu, například do obchodu, ať vždycky řeknu, že neslyším, že lidé budou ohleduplnější a snaže se domluvíme. Za to jsem mu vděčná.

*** Během pobytu na Svatém Kopečku jste ale začala trochu slyšet...**

Ano, stalo se to asi ve čtvrté třídě. Byl to takový přelom v mém životě, který se do té doby odvíjel v naprostém tichu. Teta měla známou lékařku a ta zase známého doktora v Brně, k němuž jsem se takřikajíc po známosti dostala. Ordinoval mi nějaké kapáky, po nichž jsem na jedno ucho začala trochu slyšet. Ale když se dívám na televizi, bez speciálních sluchátek neslyším téměř nic.

*** Máte pocit, že váš život vzhledem k vašemu postižení nějak ochudil?**

Kdybych řekla, že ne, asi by to

nebyla tak úplně pravda. Já jsem byla ve škole šťastná. Ale určitě každého ochudí, když nemůže trávit dětství v rodině, zvláště když je to láskyplná rodina. Žila jsem ve dvou rozdílných a oddělených světech. Jeden mi poskytoval všechno kromě maminky, táty a sourozenců, v tom druhém byli mí nejbližší, ale zase byl chudý na běžné dětské radosti a prožitky. Samozřejmě, že každý handicap přináší složitější navazování kontaktů. Takže já mám dnes hodně přátel, ale většinou jsou neslyšící. Mezi nimi jsem si našla i manžela. Díky Bohu, dcera slyší dobře.

*** Vnímáte to tak, že mezi sluchově postiženými a slyšícími jsou větší bariéry než třeba mezi z i**

mezi nevidomými a lidmi, kteří vidí?

Určitě, protože se mezi sebou hůře dorozumívají. Hluchoněmí lidé mají jen velmi omezené možnosti, jak se domluvit. Většina z nich se navíc nikdy nenaučí číst a psát, takže se domluví jen znakováním, ale i to je hodně složité, protože slyšící se běžně znakovou řeč neucí. Někteří neslyšící mluví, ale ne vždy srozumitelně. Mohou odezírat, ale nedokáží se třeba vyjádřit. A to může ostatní lidi odradit a raději s nimi nenavazují kontakty.

*** Jste v Charitě jediná, kdo se domluví s hluchoněmými kolegy. Mají zájem komunikovat? A myslíte, že by se slyšící měli o znakovou řeč více zajímat?**

S Richardem i Milanem „hovoříme“ poměrně často. Milanova maminka se znakování naučila, ale přesto někdy zavolá a poprosí, jestli bych s ním něco neprobrala. S Richardem chodím i k lékaři, protože by se nedomluvil. Pomáhám s učením znakové řeči také

ve Svazu invalidů. V Charitě se v minulosti učili znakovou řeč tři lidé, absolvovali roční kurz a měli radost, že ji použijí v praxi. Přišli za Richardem a bylo po radosti, protože si vůbec nerozuměli. Znaková řeč je celkově dlouhá a složitý proces a navíc se už několik let používá jiné znakování, než jaké jsme se učili ve škole my. Je možné, že si brzy neporozumí ani postižení lidé, které dělí jedna či dvě generace, protože každý používá jiné znaky. A v tom je také kámen úrazu. Neslyšící navíc mají problém i s televizí. Pro většinu z nich je tlumočnick ve znakové řeči strašně rychlý a stejně tak, když si nastavíte titulky, ne vždy zachytíte celý text. Samozřejmě bych byla za všechny neslyšící ráda, kdyby se znakovou řeč naučilo co nejvíce lidí.

*** Měla jste někdy problém najít kvůli svému handicapu práci?**

Spíš jsem se kvůli tomu ničím nevyučila. Chtěla jsem být švadlenou, nevím proč, ale kvůli sluchu mně nevzali do učení. S prací jsem měla docela štěstí. Pouze po mateřské dovolené jsem byla půl roku na pracáku. Potom manžel našel inzerát, že Charita nabízí práci a už jsem tady deset let. Ale znám hodně neslyšících, kteří, zvláště v této době, mají problém o nějakou práci jen zavadit.

*** A na závěr jednu otázku. Jak se neslyšící člověk ráno budí do práce?**

Já mám světelný budík, který mám nastavený tak, že mi začne svítit do očí. Funguje to, ačkoli někdy se tomu může přizpůsobit sen, takže se mi třeba zdálo, že jede sanitka a bliká jí majáček... Nakonec mě to přece jen probralo. Existují ale i budíky, které má člověk u těla. Vydávají takové brnění, takže se člověk opravdu vzbudí.

*** Děkujeme za rozhovor.**

MARIE TURKOVÁ

NAROZENÁ: 24. 1. 1960

BYDLIŠTĚ: Vrbka

RODINA: manžel Jiří, dcera Kateřina

ZAMĚSTNÁNÍ: Slezská Tvorba Opava, Žimrovické papírny Opava, Meta Opava, Mrázirny Opava, Charita Opava

ZÁLIBY: pobyt v přírodě, práce na zahradě, cestování, pečení, vaření a zavařování

Charita Opava završila 20 let své služby Opavě

Komorním setkáním zaměstnanců a představením knihy „20 zastavení v Charitě Opava“ udělala Charita Opava tečku za dvacetiletý svůj trvání. Během té doby si vybudovala významné postavení v sociálních službách a stala se nedílnou součástí života Opavy. Nyní vstupuje do své dospělosti, aniž by zapomínala na své kořeny.

Akce, nazvaná „20 let služby Opavě“, se uskutečnila 28. dubna ve velkém sále Minoritského kláštera. Hned v úvodu přivítal ředitel Jan Hanuš vzácné hosty, mezi nimiž nechyběli biskup František Václav Lobkowicz, ředitel Diecézní charity ostravsko-opavské

Lukáš Curylo, první ředitelka opavské Charity Anna Ekslerová, náměstek primátora Jaroslav Horák a další osobnosti.

„Sociální práce zblízka, tak jak ji zná velmi důvěrně každý z vás, bývá často plná bolesti, strachu a vyčerpání. To až z jistého odstupu,

z určitého nadhledu před námi náhle vyvstane to, co nám při každodenním soustředění na zvládání řady problémů a valící se operativy utíká, co nemáme čas vnímat ani sílu si připomínat,“ zdůraznil ve svém proslovu místopředseda Rady Charity Opava Ivo Mluděk s uznáním na adresu Charitáků a dodal: „Když jsme připravovali koncept knihy, která mapuje neuvěřitelných dvacet let naší historie, chtěli jsme právě proto dosáhnout onoho odstupu, onoho nadhledu, chtěli jsme najít sílu připomenout si dvacetileté snažení mnoha lidí v širším kontextu. Chtěli jsme, aby se v knize objevilo co nejvíce lidí, kteří kdy dali na kratší i delší dobu k dispozici své schopnosti, svůj volný čas a často i značnou část svého osobního života do služby svým bližním.“

Na začátku zavzpomínala první ředitelka Anna Ekslerová, náměstek primátora Jaroslav Horák zase vyzdvihl význam Charity Opava v sociální sféře města. „Ať vám Pán žehná, posiluje a naplňuje radostí,“

znělo pak z úst biskupa Františka Václava Lobkowicze. Slavnostní ráz dodalo vystoupení dětského pěveckého sboru Domino, které za klavírního doprovodu Tomáše Mludka chytilo snad každého v sále pořádně za srdce.

Odpoledne pokračovalo rautem. Ještě předtím však ředitel Jan Hanuš potřásl přibližně dvěma sty rukama, každému z přítomných osobně poděkoval a každému předal na památku knihu „20 zastavení v Charitě Opava“.

Dodejme, že raut připravila asistentka ředitele Lenka Konečná ve spolupráci se sociálně terapeutickou dílnou Radost. Vykouzlením lahůdek však jejich práce nekončila, zatímco si ostatní pochlubovali, Lenka, pracovnice i klientky Radosti dbaly na to, aby stoly nebyly prázdné, myly nádoby, prostě pořádně se zapotily. Nutno říci, že klientky Ilona a Eva zvládly svůj úkol na jedničku. Dík patří také našim dobrovolnicím Drahušce Zifřové a Marušce Vichové, které se ujaly rolí šatnářek.

Otázka zní: „Budeme v Charitě pěstovat houby?“

Už je sice pěstujeme, ale zatím s otazníkem. Myšlenka vznikla v Chráněných dílnách sv. Josefa, jejichž vedoucí je Eva Židková. Akční a energická žena, plná nápadů. Není divu, že při pohledu na sklep, který byl dílnám přidělen na skladování keramické hlíny, začala uvažovat i o dalším využití.

„Přišli jsme na to s Tomášem Rychlým, zdálo se nám, že sklep má vynikající podmínky na pěstování hub. Teď to má na starost,“ vysvětluje a důrazně dodává, že v dílnách sv. Josefa pracuje mnoho kreativních lidí, že stále něco vymýšlejí a zkoušejí. Loni do skleníku nasadili okurky hadovky, s čímž počítají i letos. „Mičurinské“ nadšení pokračuje pěstováním hlívy ústříčné, houby, která je ceněna nejen

jako lahůdka, ale také jako lék. Kdo ji konzumuje, tomu se vyhýbají nemoci srdce a cév, oslabení imunity a dokonce prý i rakovina. Doporučuje se diabetikům. „Experiment probíhá mimo pracovní dobu a zatím jde o zkušební provoz. Sklep jsme vybavili regály a před čtyřmi týdny jsme zakoupili substrát. Houby rostou jak po dešti. Děláme si pečlivou statistiku a podle toho, jak dlouho a vydatně bude

plodnice rodit poznáme, zda-li by bylo výhodné hlívu pěstovat ve velkém. Z první sklizně jsme si udělali smaženici a byla skvělá.“

A proč právě hlíva? Eva Židková říká, že tuto houbu dobře zná a často ji doma dělá. „Je chutnější než žampion, lze ji připravit na smetaně, jako vaječninu, řízek nebo jen podusit jako přílohu k masu. Výborně se hodí i k nakládání v octě,“ vypočítává různé způsoby úprav a dráždí tak chuťové buňky všech přítomných.

Dodejme, že aktivity Chráněných dílen sv. Josefa neunikly oku manažera Sekce chráněného zaměst-

návání Tomáši Schaffartzikovi, který příkladnou pracovní iniciativu pochválil.

••• Inzerce Charity

Poděkování

• Za pomoc při sbírce

Děkuji **Lucii VEHOVSKÉ, Františku CHALUPOVI, Jiřímu LEIFERTOVI, Marii VÍCHOVÉ** a také vězňům a dozorcům z opavské věznice, kteří pomáhali při tradiční sbírce šatstva pro Diakonii Broumov. Děk patří i panu **PAVLOVI**, dobrovolníku z azylového domu, pro něhož je sbírka záležitostí srdce, jak skromně říká. Všichni odvedli dobrou práci. Děkuji!

Veronika FUSOVÁ,
vedoucí Naděje

• Za plné nasazení

Děkuji holkám z pečovatelské služby za to, jak zvládají množství práce navíc, která jim přibyla v souvislosti s nemocenskou několika kolegyně a při tak velkém počtu klientů. Vážím si vás.

Petra THIEMLOVÁ

• Za sladkosti

Děkujeme za přízeň, kterou nám opět projevil formou sponzorského daru pan **Petr ONDERKA**, ředitel firmy Final Sweet Opava. Bonbony se objevily na rautu akce „20 let služby Opavě“ a oplatky poslouží Klubu sv. Anežky jako obcerstvení. Ze srdce děkujeme!

Charita Opava

• Za dobré nápady

Děk **Lence KONEČNÉ** za kreativitu a klientům **RADOSTI** za pomoc. Lenka u příležitosti dubnové návštěvy komise MSK vymyslela originální tašky na upomínky a klienti je pěkně pomalovali. Lence a sociálně terapeutické dílně Radost patří rovněž velký dík za skvělý raut, který společně připravili.

Redakce

••• Společenská kronika

Blahopřejeme

* Narozeniny v květnu

Jak ten čas letí, přátelé, už je vám zase o rok víc, slavte svá výročí veesele a všemu novému jděte vstříc. V květnu mají narozeniny naši zaměstnanci: **Věra BINDÍKOVÁ, Richard DOŠLA, Iveta DUNKOVÁ, Václav FIŠER, Jana FUSKOVÁ, Marie GILÍKOVÁ, Marie GRIMOVÁ, Lenka KAVANOVÁ, Jarmila KMÍNKOVÁ, Zbyněk KORBEL, Zdeněk KRÁL, Blanka KURINCOVÁ, Marie LEIFERTOVÁ, Marie MROVCOVÁ, Rudolf ONDRÁŠEK, Daniel SOŠKA, Renata ŠENKOVÁ, Mgr. Petra TESAŘOVÁ, Miroslava WOLFOVÁ a Stanislav ŽÍDEK.** Hodně štěstí, zdraví, radosti a pracovních úspěchů přeje

redakce

* Naši milé bývalé ředitelce a zakladatelce Charity Opava paní **Ann EKSLEROVÉ** přejeme k narozeninám, které oslaví 12. května, všechno nejlepší, hlavně štěstí, zdraví, rodinnou pohodu a hodně Božího požehnání při každém dobrém konání.

Charitáci

* Nalad' se do pohody, starosti hoď za hlavu, život mnohem krásnější je, když máš dobrou náladu. **HELENĚ** vše nejlepší k narozeninám přejí

Erna, Blanka a Alena

* Je anebo není fáma, že prý čekáš Abraháma? V životě už to tak chodí, že až na něj narazíš, padesátku oslavíš. Máš to za pár, Stando náš, ať se stále usmíváš, ať jsi stále zdravý a jako mladík hravý. V květnu vstoupí mezi padesátníky **Stanislav ŽÍDEK**. Všechno nejlepší přejeme a prosíme – méně šeptání a více povídání!

Holky ze stacionáře a z pečovatelské služby

* Hojnost, zdraví, veselí, ať vám osud nadělí. Tak pozvedněte skleničky, ať je váš život šťastný celičký! V květnu oslaví své narozeniny naše milé kolegyně **Miroslava WOLFOVÁ, Jarmila KMINKOVÁ, Věra BINDÍKOVÁ** a kolega **Richard DOŠLA**. Přejeme všechno nejlepší, stálou pohodu a hodně pracovních úspěchů!

Zaměstnanci Chráněných dílen sv. Josefa

Kronika zemřelých

Se zármutkem v srdci oznamujeme, že dne 9. dubna 2010 odešel náhle na věčnost ve věku pouhých 37 let náš dlouholetý klient **Josef MARTINÍK**. S tichou vzpomínkou

pracovníci sociálně terapeutické dílny RADOST

**Maminkám přejeme vše nejlepší ke Dni matek.
Redakce Domovníka**

••• Listárna Domovníka

Pomoc malomocným stále roste

V listopadové Hlásce vyšel článek o tom, jak dobrovolnice z Klubu svatých Anežky Charity Opava pletou malomocným obvazy a následovně se o těchto aktivitách psalo také v

týdeníku Sedmička. Zaujalo to mnoho žen, a tak se stalo, že se přihlásilo sedmáct nových dobrovolnic, aby s pletem obvezů pomohly. Zásoby přize se tak rychle vyprázdnily a musely jsme objednat další a další. Za poslední tři měsíce putovaly z Opavy tři čtyřkilové balíky s

dvě stě šedesáti obvazy, což je opravdu velký nárůst oproti minulosti. Díky všem, kteří takto pomáhají nešťastným trpícím a též Charitě Opava, která nám dává nemalé částky na zakoupení přize Sněhurka.

Anna FOLDYNOVÁ

Pište nám!

Listárna zpravodaje Domovník je určena vašim názorům, připomínkám a postřehům. Svě příspěvky pošlete na adresu ivana.harazimova@centrum.cz. Těšíme se na ně!

••• Info servis

Informujeme

• Potřebujete na středisku fotoaparát?

Na ředitelství je k dispozici digitální fotoaparát značky Kodak. Pokud by se vám na středisku hodil, abyste mohli dokumentovat svou činnost, přihlaste se u asistentky ředitelce Lenky Konečné.

• NON - HANDICAP opět s úspěchem

Ve dnech 20. – 22. dubna se Chráněné dílny sv. Josefa zúčastnily tradičního zdravotního veletrhu NON-HANDICAP, který probíhal na holešovickém výstavišti v Praze. Přihlášených firem bylo tentokrát o téměř třetinu méně, ať už těch, které se zabývají přímo zdravotní technikou nebo těch, které tvořily doprovodný program veletrhu. „Když jsme to zjistili, bylo nám při instalaci expozice dost úzko a abych řekl pravdu, ani jsme nečekali žádně terno. Jediným příslibem bylo pěkné jarní počasí a naše bojovně naladěná děvčata. Obavy se ale rozplynuly jako pára nad hrncem hned první den. Díky tomu, že jsme byli široko daleko jediní s tak pestrout nabídkou zboží, byl náš stánek zákaznicky a našimi příznivci hojně navštěvován,“ informoval marketingový pracovník Pavel Šefránek. Zájem byl nejen o keramiku, ale také výrobky šicí dílny si našly svoje obdivovatele. Tržby překročily dosavadní rámec našich účastí v Praze, a to i přesto, že veletrh byl poprvé za celou historii o jeden den zkrácen. Doufejme, že stejně úspěšně budou Chráněné dílny sv. Josefa také v následujícím období. Hned 1. května budou své výrobky prodávat na Folklorním festivalu Májová Plesná, 14. května opět zavítají do Lázní Klimkovic a koncem měsíce se zúčastní Černokosteleckých keramických trhů.

Nepropásněte

• Mše za Charitu Opava

Mše sv. za Charitu Opava jsou slouženy pravidelně každý čtvrtek v 7 hodin v kostele sv. Petra a Pavla v Jaktáři. Zveme vás ke společné modlitbě za klienty i pracovníky a dobré dílo Charity Opava.

DOMOVNÍK

CHARITNÍ DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Tel. a fax: 553 612 780, 553 612 788, e-mail: molvci@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Květen 2010.